

897.

[illegible][illegible]

ONO locò pleuriticorum res sunt quibus per initia de facili sic procedit *ἡνέκτιστος*: quæ tardior est, finitiusdum metumque magis quam fœci. Dum parum promouent quævis opandi in foca pleuride circumiacentia venarum spades, & thoracis muscularum spafmata, *ἡσπῆμι* euadunt pleuritici. Crisim fidem viâ possidet fœtus, quæ in pleuride peritæ plurimâ, & ceterâ ex parte, acutè expulset, neque multa alteri in vrinis *ἡσπῆμι*, alienam mentis *ἡσπῆμι*, arcere poterunt. Membrum profusius laetum est vixit *ἡσπῆμι* perpetuè calamitosa. Sordidius ibidem celsior Cleochus & Anaxion, verum idem periculum fluit alius pernecium: per vrinas foliis periculose plenum opus alex, acerbissimè frangitur curatio. Periculum mutant non fugiunt, quibus vaga phlegmona in cerebrum rapitur: paraphorica accessione choracis inquilum, sieta pridem laterum indulgentia etiam inter iniurias arduâ detineatur: scilicet, febris interitui via miferere non dâo fruit insidias; doloris autè vicarius in imo thorace ponderis futurus, vbi purulentum i choracis veterem choracis cum iugulo demissa ceruix; oculus suffodi non videtas, genus ruber, extremos manus digitos: exasperat, incalcescit, rita belluino componi reflexos vngues, tumidos pedes algere, totâ cœte pullulare *ἡσπῆμι*, summa demum demumque nutritiorum viscerum *ἡσπῆμι* venenâ necium *ἡσπῆμι*. Quânto obrepas, spum cumulatè educi non *ἡσπῆμι*, *ἡσπῆμι*, non *ἡσπῆμι*, aut euentum nimis, xeruginum, nigrum, purulentum, teatè arancorum simillimum, sed æquali croribus blificè temperamentò *ἡσπῆμι*, *ἡσπῆμι*. Non placet in sputo, que in alui profluuiis variatas, verum idem perferuas *ἡσπῆμι* integræ aboluit crism, etiam in ipsa lingua, primò morbi impetu bile suffusa, non aspera, huius aut ludia *ἡσπῆμι*, quæ prænotat iudicii symbolò, contemplabilem.

O C age bene doctus non morbo fed natura θανάτου: hanc sequere bonis ægri rebus laborantem, non insequere. Magna pars artis est in magnis præfata fiduciam. Quid ad spūi cruentationem vt ad phreneticorum, ἀναιμία σπέρμα, trepiditas? cuncta hic spūit in tuto natura. Quinafcentem thoracis operam interpellabat dolor in citia facili expehoratione iuuente spūi, huiusmodi ægri morbi ad liberalia spūia, progreſſu phlegmonis, sola ſuperficies febriſ admittitur ſymptomatum circumſcripto comitata conuulſa. Integra in laterum fluuium, ægrius ſaluſ deſertur, quæ ad dolori legnis indulget, aut menſi deſit: quippe quid ſperare auſus? ubi ad difficilis ſentire enſum, cum ſpūi lentore pernici ætatis imbecillitas acceſſerit. Eo auiū, vti ſole, vti ſole, vti ſole fluere venam non fecabis, moliendo, leniendo, incidendo iuuat ἀναιμία, non ſanguinis miſſione minuenda, auocanda. Sic vter Empiricorum, φανταſτα, Rationalium, διοφίμο, βωβυλίο Hippocratris, ne pro domptico tranſgrefſu methodicus auditis? Offendiſ pleuriticum, itæne ſanguinem illud detrahes? nondum liquet. Morbi idem prius apoſtrophe, attende quid valeat natura, quid ferre roretur. Torquet ægri pleuriticum inſequens lateris dolor θώρακος, ſupernum partium grauitate premit intolerabilis difficultas (ſpirandi, ignis vti, quid extingueret moras?) Venam tunc, ſed ὅχι βωβυλίο, caue ex oppoſito, naturæ imitatione, ſemper è cubito nuncias? humorum ἐρίω, naturæ ἀναιμία, morbi itationem contemplate? ita inferas pleuritidis, non ſecus adcolores laterum ἰσχυρὸς ἐκφυγὸς ſubſtitentes, venâ ſcâ non lades, cathartico iuuabis febri blandiſſio, ſiliquâ Egypti, mannaſ. Eleuatio lenitudo, ſyrupō Violatō ſoluto quid Hippocratris mochiō, veratō & pepliō ἀναιμία? ubi ad Galeni hic æc colocyntine. Ad ſuſcepta, facili ſpūto, ex quo malè habet purgans pharmacum, & venâ ſcâ, reuulſione cum & deliuatione inimiciſſimâ. Ire tibi ſolum tunc in impetus naturæ forſitionibus dulciliſ, oxymelite, melictrici vinum album, dulcis, minime odorum, ὁδύρεος, ἐκ βωβυλίο ſυντετακτο παρὲς & frequenter intillibalis. Malè peracta cōcta ex actō cum meliæ anguſtia leuatiſſa. Porior præſtare, granatorum dulcium ſuccus, molles ſquis, quæ & laciōniam doloris παρηγορητικὸς, ſpūi πνευματικὸς ἀναιμία. Sed quid opoſitor monitor, quid æltro, vbi inuulſæ virtus maior eſt, quàm ſpūi tenacitas pigra, ve

Ergo Pleurítico cruenta spuenti vena non secanda.

Proponebat Lutetiæ **NICOLAVS CRESPON** Parifinus. A.R.S.H.M. DC. XLII.